

net gaa med til en Indskrænkning i saa Henseende; den findes i § 31.

§ 34 handler om Børn til Betjening i Beværtninger og Gæstgiverier. Det er meget rigtigt, at man faar sat en Stopper for det Uvæsen, der nu finder Sted, at Børn, baade Dreng og Piger, i 10—11—12—13-Aars Alderen gaa i disse Beværtninger, hvor de lære mangt og meget, der er til Skade for dem. Jeg har ofte haft Lejlighed til at se, hvorledes Børn blive fuldstændig demoraliserede og moralsk ødelagte i saadanne Forretninger, og det er paa Tide, der bliver sat en Stopper derfor. — § 35 er ogsaa en Paragraf, der har ikke ringe Betydning. Den omhandler et meget omdebatteret Spørgsmaal, nemlig Udskænkning til Børn under 16 Aar. Adskillige have ment, at man burde sætte denne Alder op, men Flertallet er dog blevet staaende ved de 16 Aar, som det nu er. Man mener, man bør blive staaende ved det, og at det er godt, hvis man blot kan overholde det. I samme Paragraf er ogsaa indsat en Bestemmelse om, at der ikke maa skænkes for berusede Personer. — Dette er i Korthed en Oversigt over det Ændringsforslag, der foreligger her.

Man vil i Udvalgsbetænkningen se, at der er knyttet nogle Bemærkninger til enkelte af de Paragraffer, jeg alt har omtalt.

I § 10, 4de Stykke, omtales Bevilling til Beværtning og Gæstgiveri samt Næringsbevis til Handel med stærke Drikke paa Landet, hvilke Næringsadkomster ifølge det forelagte Lovforslags §§ 11, 1ste Stykke, og 34, 1ste Stykke, kun skulde kunne opnaas for 5 Aar ad Gangen. Jeg har allerede berørt, at vi ere gaaede med til at sætte et længere Aaremaal. Vi have heller ikke ment det nødvendigt at forlange, at Ægteskabet skal være indgaaet, inden Bevillingshaveren er fyldt 60 Aar. — § 13 har jeg omtalt. Derefter kommer nogle Mindretalsbemærkninger, som jeg ikke skal opholde mig nærmere ved, før jeg har hørt Mindretallets Udtalelser. — I § 15, hvis 1ste og 2det Stykke svare til det forelagte Lovforslags § 8, har man bl. a. foreslaaet at opgive den Fordring til Ansøgere om ledige Beværterbevillinger, at de allerede i Ansøgningen skulle opgive hvilke Lokaler der agtes benyttet. Man har fundet det ganske upraktisk at forlange, at en Ansøger, inden han véd noget om, hvorvidt han faar Bevilling eller ej, skal træffe Aftaler om mulig Erhvervelse af Lokaler. Det, at skulle have saadanne Lokaler paa Haanden, vil sætte vedkommende i Udgifter, som maaske ville kunne blive

meget følelige for ham, og saa véd han endda ikke, om han faar Bevillingen. Vi foreslaa derfor, at man giver ham Bevillingen, og naar den saa er given, undersøger man bagefter de Lokaler, hvori hans Forretning skal drives, og man kan da enten kassere eller godkende dem; derved voldes der ikke Ansøgeren noget Tab.

I § 35, det forelagte Forslags § 42, er man vendt tilbage til det oprindelige Regeringsforslags Forskrift om 16 Aar som den Alder, unge Mennesker skulle have naaet, for at der i Beværtninger maa skænkes for dem. Jeg har allerede nævnt, at man foreslaar at blive staaende ved det.

I Stedet for Bestemmelsen i § 54 af det forelagte Lovforslag, hvor en Afgift paa Udskænkning af stærke Drikke, varierende efter Forretningens Omfang, stilles i Udsigt, foreslaas i § 42 den nuværende Brændevinsafgift bevaret, dog saaledes, at dens Maksimum saavel for Udskænkning som for Forhandling sættes til 400 Kr., altsaa 400 Kr. og nedad, alt eftersom Bevillingsmyndighederne finde det forsvarligt. — I § 44 er der Tale om Ekspropriationsforholdene. Dem har jeg allerede berørt. Jeg vil saaledes kunne slutte, idet jeg henstiller til det høje Ting at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet som Ændringsforslag under Nr. 1.

Jeg kunde dog endnu, inden jeg slutter, have Lyst til at gøre nogle enkelte Bemærkninger, til Oplysning om, hvad der er den gældende Ret, at Beværternæring i København og Købstæderne gives nu efter Næringslovens § 58 og kan løses paa sædvanligt Borgerskab. Efter Loven af 23. Maj 1873 § 9 kan dog hver enkelt Købstad begrænse Antallet af Beværterborgerskaber, og de fleste Købstæder have gjort det. Ogsaa Tallet af Beværternæring uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke kan begrænses i Vedtægten. — Jeg maa gøre en Bemærkning, som jeg glemte før under min Omtale af Forslaget, og det er den, at man har ikke lagt nogen som helst Hindring i Vejen for, at Afholdsbeværtningerne kunne komme frem i saa stor Udstrækning som vel muligt. Man kan ved at henvende sig til Politimesteren faa Lov til at oprette saadanne Afholdsbeværtninger, naar de personlige Forhold og Lokalteterne ere i den Orden, som man maa kræve. — Efter Lovforslaget, som det nu er foreslaaet, vil det blive saaledes, at i hver enkelt Købstad skal Antallet af Beværterborgerskaber med Ret til Udskænkning af stærke Drikke fikseres i Vedtægten, og det maa derhos ikke overskride Tallet